

[Carl P. Jensen.]

at kommunalbestyrelserne eller andre i den konkrete sag vedrørende Brøndbyernes kommune har svigtet. Jeg taler i øvrigt ikke specielt om Brøndbyerne, men om princippet, og jeg siger det netop for at understrege, at enhver må kunne se, at det virker uheldigt. Når honoraret følger prisudsvingene under en byggesag, kan man derfor ikke på forhånd gøre op, at et boligselskab skal have så og så meget, fordi man ikke kender slutresultatet. Skal der her være tale om at yde et vederlag, må det, som det er nævnt af den højtærede boligminister, være et honorar, der står i forhold til det arbejde, der er udført, og intet andet.

Alene det at kunne få mistanke, begrundet eller ubegrundet, om, at en bestyrelse i et boligselskab ikke er direkte interesseret i at gennemføre en byggesag og herunder varetage lejernes interesser, finder jeg er uheldigt, og derfor hilser jeg også med tilfredshed, at man i Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber længe har været opmærksom på dette forhold.

Jeg er også tilfreds med den udtalelse, man har fremsat på det møde, der fandt sted netop i dag for 2 måneder siden. Det ærede medlem har under henvisning til et pressereferat omtalt de stærke ord, der blev anvendt ved denne lejlighed, og jeg skal ikke tage afstand fra dette ordvalg, men når han i sine indledende bemærkninger udtalte, at denne forespørgsels anmeldelse, og den er jo dateret den 1. april, allerede havde gjort sin virkning, vil jeg dog minde om, at de udtalelser, som det ærede medlem omtalte, i hvert fald er fremkommet, 6 uger før det ærede medlem var med til at anmelde denne forespørgsel.

Jeg udtaler i øvrigt også min tilfredshed med, at Fællesorganisationen har anlagt den linje, at administrationshonorarer nu skal beregnes af den anskaffelsessum, der er grundlaget for en sags påbegyndelse, og ikke af den anskaffelsessum, der foreligger, når byggeriet er færdigt. At dette ikke er en formalitet, men en realitet, fremgår klart af kendsgerningerne. Jeg har lidt kendskab til den slags forhold. I et af vore største forretningsførerselskaber — og jeg kan såmænd godt nævne det ved navn, det er det selskab, jeg er formand for, nemlig

Arbejderbo, og jeg skal måske til vederkvægelse for det ærede medlem hr. Paabøl understrege, at jeg er ulønnet formand — har man foretaget en opgørelse, der viser, at i en periode på over 6 eller 7 år har den endelige anskaffelsessum i forhold til den ved sagernes påbegyndelse godkendte anskaffelsessum vist en stigning på ca. 100 mill. kr., et beløb, der efter nøje kontrol og granskning er godkendt af boligministeriet, fordi det var baseret på kontraktlige forbehold og dokumenteret gennem lønstigninger og prisstigninger i byggeperioden.

Dette forretningsførerselskab har siden sin oprettelse i 1941 konsekvent gennemført det princip ikke at beregne honorarer af stigninger af denne art, og det betød, at man gav afkald på ca. 1,5 mill. kr. i honorar, selv om det ville være blevet godkendt af boligministeriet. At dette selskab derfor heller ikke har mulighed for at give ved dørene og dele ud af sit honorar, siger sig selv.

Jeg er i øvrigt enig med ministeren i, at det kan diskuteres, om man har ramt rigtigt, da man i sin tid har fastsat de nævnte 1½ pct. Jeg forstår, man i sin tid har tilladt boligselskaberne det samme honorar, som er fastsat i henhold til advokaternes honorarregler. Det er min erfaring, at for de meget små sager ligger dette honorar i underkanten, når der skal ydes boligselskaberne en forsvarlig bistand. Denne bistand afviger forholdsvis ikke meget, hvad enten en byggesag er på 100 lejligheder eller mere, eller den kun er på en halv snes lejligheder, og det kan meget vel komme de små sager til skade på en måde, der ikke nær ville opvejes, hvis man fandt frem til et rimeligt honorar også på dette område. Derfor er jeg enig med boligministeren i, at man bør overveje, om man kan finde andre og bedre retningslinjer for honoraransættelsen, selv om det skal ske på bekostning af de meget store sager på måske flere hundrede lejligheder.

Som jeg sagde før, kan jeg ikke finde nogen anledning til at lægge luft mellem forespørgerne og mig, så længe vi bevæger os på det rent saglige, men dér synes jeg det ærede medlem hr. Paabøl har haft lidt vanskeligt ved at holde sig. Rent bortset fra dette er jeg imidlertid tilfreds med, at denne forespørgsel har givet den højtærede